

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljale vrhovne sodnice Barbara Zobec, kot predsednica, ter Maja Tratnik in Vesna Žalik, kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Karin Merc, kot zapisnikarice,

v kazenski zadevi zoper obdolženega: **BRANE GORŠE**, zaradi kaznivih dejanj po **drugem in prvem odstavku 228. člena, tretjem in petem odstavku 257. člena in prvem, drugem in tretjem odstavku 245. člena Kazenskega zakonika,**

o **zahtevi za varstvo zakonitosti** obdolženčevega zagovornika mag. Mitje Jelenič Novaka, odvetnika v Ljubljani, zoper sklep preiskovalne sodnice Okrožnega sodišča v Kopru X Kpr 5961/2013 z dne 15. 2. 2013, v zvezi s sklepom zunajobravnavnega senata Okrožnega sodišča v Kopru X Ks 5961/2013 z dne 18. 2. 2013,

na seji **19. marca 2013**

RAZSODILO:

Zahteva za varstvo zakonitosti se zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

A.

1. Preiskovalna sodnica Okrožnega sodišča v Kopru je s sklepom z dne 15. 2. 2013 obdolženemu Branetu Goršetu iz pripornih razlogov po 1. in 3. točki prvega odstavka 201. člena Zakona o kazenskem postopku (v nadaljevanju ZKP) odredila pripor zaradi obstoja utemeljenega suma storitve kaznivih dejanj poslovne goljufije po drugem in prvem odstavku 228. člena, nadaljevanega kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja po tretjem in petem odstavku 257. člena in pranja denarja po prvem, drugem in tretjem odstavku 245. člena Kazenskega zakonika (v nadaljevanju KZ-1). Zunajobravnavni senat Okrožnega sodišča v Kopru je s sklepom z dne 18. 2. 2013 pritožbo obdolženčevega zagovornika zavrnil kot neutemeljeno.
2. Zoper navedeni pravnomočni sklep je obdolženčev zagovornik dne 1. 3. 2013 vložil zahtevo za varstvo zakonitosti (Vrhovno sodišče je zahtevo prejelo dne 4. 3. 2013), kot navaja v uvodu zahteve, iz razlogov po 1., 2. in 3. točki 420. člena ZKP. V obrazložitvi zahteve navaja, da ZKP ne predvideva odreditve pripora tako, da preiskovalni sodnik ustno naznani svojo odločitev o odreditvi pripora na zapisnik, nato pa v 24 urah izdela pisni odpravek sklepa o priporu z obrazložitvijo, zoper katerega bi bila mogoča pritožba. Obdolžencu in njegovemu zagovorniku je bil neposredno po zaslišanju obdolženca, dne 15. 2. 2013 ob 16.35 uri, vročen neobrazložen sklep o odreditvi pripora, nato pa je obdolženčev zagovornik dne 16. 2. 2013 po faksu ob 16.31 uri prejel še obrazložen sklep preiskovalne sodnice o odreditvi pripora. Situacija, v kateri je preiskovalna sodnica pripor zoper obdolženca odredila z neobrazloženim pisnim sklepom, ni v nasprotju z določbo drugega odstavka 20. člena Ustave Republike Slovenije (v nadaljevanju Ustava), je pa v nasprotju z določbami ZKP. Edini sklep o odreditvi pripora, za katerega je mogoče šteti, da je bil izdan v okviru roka iz tretjega odstavka 202. člena ZKP, je bil obdolžencu vročen 15. 2. 2013, sklep o odreditvi pripora, ki ga je obdolženčev zagovornik od sodišča prejel po faksu naslednjega dne, pa je treba šteti za nov sklep preiskovalne sodnice, ki je bil izdan brez predloga državnega tožilca in je zato nezakonit. V zvezi z zatrjevanim neobstojem utemeljenega suma obdolžencu očitanih kaznivih dejanj trdi, da je vprašanje, ali je obdolženec storil kaznivi dejanji zlorabe uradnega položaja in pranja denarja, v celoti odvisno od vprašanja,

ali je podan utemeljen sum storitve kaznivega dejanja poslovne goljufije. Dokaz, da v primeru kupca RB Nekretine d.o.o. ne gre za goljufijo, je sodba Okrožnega sodišča v Ljubljani VIII Pg 721/2010 z dne 30. 5. 2012, v kateri je sodišče ugotovilo, da je bil kupec seznanjen z vsemi okoliščinami nakupa pravne osebe v stečaju, zlasti glede vrste, pravnega statusa in vrednosti nepremičnin. V zvezi z zatrjevanim neobstojem pripornega razloga ponovitvene nevarnosti trdi, „da je sporno“, da se sklep preiskovalne sodnice v celoti sklicuje na navedbe državne tožilke, da na ponovitveno nevarnost ni mogoče sklepati zgolj na podlagi dejstva, da se obdolženec nahaja v drugem kazenskem postopku, da se obdolžencu očitajo izključno dejanja, povezana z opravljanjem njegove funkcije stečajnega upravitelja, ki pa mu je zaradi suspenza Ministrstva za pravosodje prenehala, zato, kot stečajni upravitelj, ne more več ponoviti nobenega kaznivega dejanja. Nevarnost, da bi obdolženec na prostosti ponavljal kazniva dejanja s področja gospodarskih kaznivih dejanj, ker je poslovodja svoje odvetniške pisarne in družbe Finis, pa je povsem nekonkretizirana in špekulativna. Obrazložitev tega pripornega razloga je v sklepu preiskovalne sodnice in zunajobravnavnega senata nejasna in nelogična, ker iz nje ne izhaja nevarnost, da bo obdolženec na prostosti ponovil določeno specifično kaznivo dejanje. V zvezi z zatrjevanim neobstojem pripornega razloga begosumnosti trdi, da je odločitev o tem priporne razlogu v nasprotju z zakonskimi pogoji in ustavno-pravnimi kriteriji. Trditev utemeljuje z navedbami, da je zoper obdolženca pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani v teku kazenski postopek že od leta 2009, pa obdolženec z nobenim aktivnim ravnanjem doslej ni nakazal, da bi se želel kazenskemu postopku izogibati. Zgolj okoliščina, da obdolžencu grozi nov kazenski postopek za več kaznivih dejanj ter da se mu očita pridobitev velike premoženjske koristi, ni okoliščina, na podlagi katere bi bilo mogoče sklepati, da se bo obdolženec s pobegom izognil kazenskemu postopku. Poudarja, da je obdolženec državljan Republike Slovenije, ki ima v Republiki Sloveniji stalno prebivališče, premoženje, družino z dvema polnoletnima otrokoma ter zaposlitev, od katere je življenjsko odvisen. Neutemeljena je tudi trditev v izpodbijanem pravnomočnem sklepu, da ima obdolženec na območju Republike Hrvaške premoženje. V obrazložitvi zahteve za varstvo zakonitosti trdi še, da se preiskovalna sodnica ni opredelila do vprašanja neogibne potrebnosti pripora ter da bi bilo mogoče potencialno ponovitveno nevarnost in begosumnost obdolženca zagotoviti z milejšimi ukrepi, to je varščino ali hišnim priporom. Vrhovnemu sodišču predlaga, da izpodbijani pravnomočni sklep o odreditvi pripora razveljavi ter zoper obdolženca odpravi pripor.

3. Vrhovna državna tožilka Savica Pureber je v odgovoru na zahtevo, podanem skladno z določbo drugega odstavka 423. člena ZKP, dne 13. 3. 2013 predlagala zavrnitev zahteve. Navedla je, da je preiskovalna sodnica sprejela sklep o odreditvi pripora neposredno po zaslišanju obdolženca in ga tudi ustno obrazložila, še pred potekom 24-urnega roka pa je izdala tudi obrazloženo odločbo

odločbe sodišča, mu mora biti sklep o priporu vročen v osemindesetih urah odkar mu je bila vzeta prostost, pri čemer se začetek teka roka računa različno; če policija zoper obdolženca ni odredila pridržanja, teče ta rok od trenutka odvzema prostosti, v primeru policijskega pridržanja pa se osemindeseturni rok za vročitev sklepa o priporu računa od trenutka privedbe obdolženca k preiskovalnemu sodniku ne glede na to, ali je preiskovalni sodnik zoper obdolženca odredil pridržanje po četrtem odstavku 203. člena ZKP ali pa ga je takoj zaslišal.

10. V obravnavanem primeru je bil obdolžencu pripor odrejen v skladu z določbo tretjega v zvezi z drugim odstavkom 202. člena ZKP ter drugim odstavkom 20. člena Ustave. Obdolženec je bil k preiskovalnemu sodniku iz policijskega pridržanja prvič priveden dne 14. 2. 2012 ob 19.45 uri, ko mu je bilo odrejeno sodno pridržanje, dne 15. 2. 2013 ob 16.35 uri je preiskovalna sodnica sprejela sklep, da se zoper obdolženca odredi pripor, ki je bil obdolžencu in njegovemu zagovorniku vročen brez pisne obrazložitve, nato pa je bil obdolžencu naslednji dan ob 16.00 uri, njegovemu zagovorniku pa ob 16.32 uri vročen pisni obrazložen sklep o odreditvi pripora. Vrhovno sodišče ugotavlja, da sta bili obe vročitvi obrazloženega sklepa o odreditvi pripora (tako obdolžencu, kot njegovemu zagovorniku) opravljeni znotraj osemindeseturnega roka iz tretjega odstavka 202. člena ZKP, ki teče od trenutka privedbe obdolženca k preiskovalnemu sodniku, kakor tudi znotraj štiriindvajseturnega roka iz drugega odstavka 20. člena Ustave, ki teče od izdaje sklepa o odreditvi pripora brez pisne obrazložitve po opravljenem pripornem naroku.
11. Obdolženčev zagovornik v zahtevi za varstvo zakonitosti trdi, da ni podan utemeljen sum storitve obdolžencu očitanih kaznivih dejanj. Kršitev utemeljuje z navedbo, da je obstoj utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja zlorabe položaja ter pranja denarja v celoti odvisen od obstoja utemeljenega suma storitve kaznivega dejanja poslovne goljufije na škodo RB Nekretnine d.o.o. Utemeljen sum storitve slednjega kaznivega dejanja pa ni podan, ker da iz sodbe Okrožnega sodišča v Ljubljani VIII Pg 721/2010 z dne 30. 5. 2012 izhaja, da je bil kupec seznanjen s pravnim statusom in vrednostjo nepremičnin.
12. Sodišče je v izpodbijanem pravnomočnem sklepu utemeljenost suma, da je obdolženec storil očitana mu kazniva dejanja, oprlo predvsem na redni izpisek iz sodnega registra za družbo Hidro Koper d.d. (priloga 8), sklep St 28/2002 z dne 10. 1. 2008 (priloga 3.3), pogodbo o prodaji pravne osebe, uradni zaznamek o zbranih obvestilih od odvetnika Gregorja Simonitija z dne 11. 1. 2010 (v prilogi 2), zemljiškknjižni predlog z dne 21. 5. 2007 (priloga 3.1), dopis okrajnemu sodišču, ki ga je sodišče prejelo dne 7. 6. 2007, izredno poročilo z dne 4. 10. 2007 (priloga 4.24), dopis stečajnega upravitelja stečajnemu sodišču z dne 8. 5. 2006 (priloga 4.23), podatke o stanju in prometu na transakcijskih računih stečajnega

dolžnika, družbe Ofis d.o.o. in ostalih pravnih in fizičnih oseb, ki naj bi finančno sodelovale v transakcijah, izpis iz sodnega registra za družbo Ofis d.o.o., uradne zaznamke o razgovorih z upniki (priloga 5 ovadbe Policijske uprave Koper), dopis upravi Zavarovalnice Adriatic Slovenica (priloga 5.4), izjavo Vaclava Loviščka (priloga 5.11), uradne zaznamke o zbranih obvestilih od zastopnika upnikov, zaupne bančne podatke za bančne račune družbe Hidro Koper d.o.o. - v stečaju, družbe KB računovodstvo d.o.o., družbe Finesto d.o.o., Braneta Goršeta, odvetnika Braneta Goršeta, Odvetniške družbe Gorše, o.p., d.o.o., družbe Svet najem d.o.o., Stajke Skrbinšek in družbe Gagat d.o.o., izpis iz sodnega registra za družbo IGNIS d.o.o., (v prilogi 8 ovadbe), uradni zaznamek o zbranih obvestilih od Slobodana Resimiča, izpis bilance družbe Ofis d.o.o. iz baze GVIN.com (v prilogi 8 ovadbe), dopis UPPD (v prilogi 7 ovadbe) ter na izpis AJPES za družbo Finesto d.o.o. Sodišče je v razlogih sklepa povzelo tudi vsebino zbranih dokazov in podatkov ter podalo njihovo presojo, ki kaže na obstoj utemeljenega suma, da je obdolženec storil očitana mu kazniva dejanja. Navedeni dokazi tudi po presoji Vrhovnega sodišča v tej fazi postopka dajejo zadostno podlago za sklepanje sodišča o obstoju utemeljenega suma, da je obdolženec ob sklepanju pogodbe o prodaji pravne osebe prikrival pravi obseg stečajne mase (kaznivo dejanje poslovne goljufije po drugem in prvem odstavku 228. člena KZ-1), s prikazovanjem, da bodo za svoje terjatve iztržili manj, kot jim je ponujeno, od stečajnih upnikov odkupoval terjatve pod njihovo pravo vrednostjo (nadaljevano kaznivo dejanje zlorabe uradnega položaja po tretjem in petem odstavku 257. člena KZ-1) ter s pridobljenim denarjem razpolagal tako, da je bil njegov izvor prikrit in po seriji prenosov iz računa na račun različnih pravnih oseb na koncu izplačan na njegov račun (kaznivo dejanje pranja denarja po prvem, drugem in tretjem odstavku 245. člena KZ-1).

13. Ugovor, da sodba Okrožnega sodišča v Ljubljani VIII Pg 721/2010 z dne 30. 5. 2012 dokazuje, da je bil kupec stečajnega dolžnika seznanjen s pravnim statusom in vrednostjo nepremičnin, zato da ni podan utemeljen sum storitve obdolžencu očitanih kaznivih dejanj je obdolženčev zagovornik uveljavljal že v postopku pred preiskovalno sodnico ter v pritožbi zoper sklep o odreditvi pripora. Sodišče je v izpodbijanem pravnomočnem sklepu (zadnji odstavek na 9. strani in 10. stran sklepa preiskovalne sodnice, zadnji odstavek na 4. strani in prvi odstavek na 5. strani sklepa zunajobravnavnega senata) utemeljeno presodilo, da v skladu z drugim odstavkom 23. člena ZKP odločba drugega državnega organa ne veže kazenskega sodišča glede vprašanja ali je bilo določeno kaznivo dejanje storjeno, poleg tega v tej civilni zadevi sploh še ni pravnomočno odločeno, sodišče pa ob izdaji sodbe sodišča prve stopnje ni razpolagalo s podatki s katerimi razpolaga sodišče ob odreditvi pripora.

20. Če bo za obdolženca nastopila dolžnost plačila stroškov kazenskega postopka (95. člen ZKP), bo sodno takso za zavrnitev zahteve za varstvo zakonitosti zoper pravnomočni sklep o odreditvi pripora po tarifni številki 74014 Taksne tarife, v zvezi s petim odstavkom 3. člena in 7. točko prvega odstavka 5. člena Zakona o sodnih taksah, odmerilo sodišče prve stopnje po pravnomočnosti sodbe.

Ljubljana, 19. marec 2013

Zapisnikarica:
Karin Merc, l.r.

Predsednica senata:
Barbara Zobec, l.r.

